

Ana
de Marcos
Fernández

Javier
Bermúdez
Sánchez

Análise sistemática da xurisprudencia constitucional e contencioso-administrativa en materia sanitaria

(xaneiro-setembro, 1993)

Profesora asociada.
Profesor asociado.

Área de Dereito
Administrativo.
Facultade de Dereito
Universidade Autónoma
de Madrid.

Tribunal constitucional

Recursos de amparo

Dereito de asociación: colexiarse obrigatoriamente non vulnera este dereito.

Colexiarse obrigatoriamente como requisito esixido pola lei para o exercicio da profesión non constitúe unha vulneración do dereito e principio de liberdade asociativa activa ou pasiva. A adscrición obrigatoria non empece, de ningún xeito, que os profesionais colexiados poidan asociarse ou sindicarse en defensa dos seus intereses. A circunstancia de que o exercicio da actividade como médico especialista de neuroloxía, ou como axudante técnico sanitario ou diplomado en enfermería (STC 131/1989 e STC

35/1993 respectivamente), non se realice privadamente actuando como profesional liberal senón nunha institución dependente do INSALUD é, para estes efectos, irrelevante pois, aínda que esa actividade profesional se preste nun réxime de funcionarios ou de dependencia dunha organización pública, non por iso deixa de se exercer-la profesión de médico, á que o lexislador, na súa liberdade de configuración e as correspondentes normas estatutarias, ataron lexitimamente a obriga de estar colexiado.

STC 35/1993, do 8 de febreiro
Ponente: CRUZ VILLALÓN

Dereito á tutela xudicial efectiva.

■ A hospitalización na data do xuízo non permite interpretar-la ausencia como desistencia.

Non é posible aprecia-la existencia de desistencia por non asistir a un xuízo no caso de que a causa fose o padecemento dunha doenza común que, aínda que non revestía especial gravidade nin risco para a vida do paciente, si lle impediou o desprazamento como o recorrente fixo constar posteriormente, non só mediante certificación médica oficial, senón tamén cun informe de consulta e hospitalización do Instituto Nacional da Saúde. O art. 24 CE esixe que se lles debe outorgar ás normas procesuais unha interpretación que favoreza o exercicio da acción e a continuación do proceso, garantindo a efectividade dos dereitos de defensa e contradicción.

STC 9/1993, do 18 de xaneiro
Ponente: MENDIZÁBAL ALLENDE

■ O Servicio Andaluz de Saúde é titular do dereito á igualdade e á tutela xudicial efectiva.

Recoñéceselle a unha entidade de dereito público, o Servicio Andaluz de Saúde, o dereito a invocar, nos supostos de desigualdade na aplicación xudicial da lei, o dereito á igualdade protexido polo art. 14 da Constitución, que neste ámbito está intimamente conectado co dereito á tutela xudicial efectiva (art. 24 CE), xenericamente recoñecido ás persoas xurídico-públicas e que tamén se considera lesionado por tratamentos xurídicos arbitrariamente desiguais.

STC 100/1993, do 22 de marzo
Ponentes: RODRÍGUEZ-PIÑEIRO e BRAVO-FERRER

■ O INSALUD é titular do dereito á tutela xudicial efectiva

O Instituto Nacional da Saúde (INSALUD) interpón recurso de amparo por violación do dereito á tutela xudicial efectiva contra un auto do Tribunal Superior de Xustiza de Madrid. O dito auto, que resolvía unha petición de aclaración de sentenza formulada polo INSS, declarou que o condenado non era o INSS senón o INSALUD, que foi condenado sen serlle notificada a interposición do recurso. Esta falta de audiencia imputable ó órgano xudicial determina a vulneración do principio de contradicción procesual que integra o dereito á tutela efectiva do art. 24 CE.

STC 271/1993, do 23 de setembro

Ponente: RODRÍGUEZ BEREIJO

■ Non lle compete ó Tribunal Constitucional examinala valoración dos órganos cualificadores de oposicións e concursos.

Non lle compete ó Tribunal Constitucional emitir ningún xuízo sobre a corrección de criterios de cualificación de oposicións e concursos, pois o devandito xuízo sitúase no plano da legalidade ordinaria alleo ó amparo constitucional, e constando que o motivo polo que os órganos xudiciais desestimaron a pretensión do recorrente é que non se podía considerar como manifestamente errónea ou arbitraria a actuación do tribunal cualificador, non se pode estimar vulnerado o dereito recoñecido no art. 24.1 da Constitución española. Non é posible pedir, por vía de recurso de amparo, que este tribunal examine a estimación que dos méritos e capacidades dos aspirantes a determinados postos se leve a cabo polos órganos cualificadores dos concursos e oposicións, pretensión esta que confundiría o resolto nun procedemento necesariamente selectivo coa afectación do dereito *ex* art. 23.2 Constitución.

STC 353/1993, do 23 de novembro

Ponente: VIVES i PI-SUNYER

■ A reclamación de reintegro de gastos ó INSALUD enténdese como reclamación anterior á vía xudicial.

O recorrente solicitoulle ó Instituto Nacional da Saúde o reintegro dos gastos satisfeitos como consecuencia do internamento da súa filla nun centro psiquiátrico, e precisou que o dito escrito se tomase como reclamación anterior á

vía xurisdiccional por non mediar, a este respecto, resolución da Administración. Rexeitada a pretensión, interpuxo unha demanda que o xulgado do social desestimou por falta de esgotamento da vía previa. O Tribunal Constitucional estima lesionado o dereito á tutela xudicial efectiva do recorrente en amparo, xa que o órgano xudicial, ó esquecer que a *ratio legis* da reclamación previa queda cumprida cunha única petición, esixiu unha duplicidade de trámite que, ademais de non desprenderse da normativa aplicable, era innecesaria porque a Administración xa coñecera e desestimara expresamente a pretensión do interesado dirixida a obte-lo reintegro de gastos médicos.

STC 355/1993, do 29 de novembro (Sala 2ª)

Ponente: DÍAZ EIMIL

Conflictos de competencia

Regulación da hemodoazón e bancos de sangue.

A Generalitat de Cataluña formula conflito de competencias en relación con diversos preceptos do Real decreto 1945/1985, do 29 de outubro, no que se regula a hemodoazón e os bancos de sangue, por considerar que o Estado exerceu a súa competencia básica na materia a través dun instrumento normativo non axeitado como é o real decreto. A impugnación dunha norma por falta do rango necesario pode ser fundamento dun procedemento conflictivo cando a esa falla de rango se vincule unha lesión da orde de competencias. O tribunal entende que unha serie de preceptos relativos á hemodoazón e á hemodiálise, ó careceren de base legal, non posúen o carácter de norma básica, sen prexuízo do seu carácter supletorio e do recoñecemento de que o Estado é a instancia competente para, mediante o instrumento formal oportuno e coa concreción e a seguridade xurídica necesarias, fixa-las bases de actuación do conxunto das administracións públicas na materia.

STC 203/1993, do 17 de xuño

Ponente: LÓPEZ GUERRA

- Causas de extinción de determinados contratos laborais: infracción das instrucións do centro de saúde, así como consumo de drogas durante o período contractual.

O Estado promove conflito positivo de competencia contra determinados preceptos de disposicións dictadas polo Goberno vasco que establecen que, nos contratos laborais que se pacten con determinadas persoas, consignaranse como causas de extinción do contrato o feito de afastarse das instrucións do centro de saúde así como consumir drogas durante o período contractual. Dado que a lexislación laboral é competencia do Estado en virtude do art. 149.1.7 da Constitución, e que o termo lexislación segundo xurisprudencia reiterada inclúe tanto os regulamentos executivos coma os dictados polo Goberno vasco, o tribunal estima as reivindicacións de competencias formuladas polo Estado.

STC 360/1993, do 3 de decembro

Xurisprudencia contencioso-administrativa

Centro de recoñecemento médico de conductores

- Certificados médicos oficiais para obter permisos de conducción.

O Goberno, en virtude da súa potestade para tarifar, é o competente para cuantificar cada un dos compoñentes do custo dos servizos dos centros de recoñecemento entre os que se conta a determinación do importe dos certificados médicos. Os colexios oficiais de médicos ou o Consello Xeral están lexitimados para participaren no prezo que lles estea asignado, pero non para determinalo ou incrementalo.

Arzdi. 1337 (STS do 1 de febreiro de 1993)

- Competencia das autoridades de tráfico.

As autoridades de tráfico son competentes para resolveren canto se refira á inscrición dos centros, á súa comprobación e inspección, sen que iso supoña invadir funcións sanitarias.

Arzdi. 1576 (STS do 2 de marzo de 1993)

- Reserva de lei en materia sancionadora.

O Real decreto 2272/1985, do 4 de decembro, polo que se determina a aptitude psicofísica que deben posuí-los conductores de vehículos e regula os centros de recoñecemento

destinados a verificalos, non infrinxe a reserva de lei en materia sancionadora xa que a súa función consiste en da-los oportunos informes para poder alcanza-la autorización administrativa que constitúe o carné de conducir, nin conculca o libre exercicio de empresa e profesión.

Arzdi. 1576 (STS do 2 de marzo de 1993)

Colexios oficias de farmacéuticos

■ Actividade discrecional.

Os tribunais de xustiza poderían revisar validamente a actuación do colexio, en exercicio da súa potestade discrecional, se entendesen que se contraveu o ordenamento ou algún dos seus principios informadores, ou por perturbación ou repercusión respecto do servizo público farmacéutico.

Arzdi. 549 (STS do 10 de febreiro de 1993)

As potestades do colexio provincial para fixa-las vacacións despréndense da normativa do art. 7 da Orde do 17 de xaneiro de 1980, o cal non lle outorga unha potestade discrecional plena verbo do fondo da decisión, senón que condiciona o exercicio da mesma ás necesidades asistenciais e sanitarias e ás características urbanas da zona.

Arzdi. 1087 (STS do 24 de febreiro de 1993)

■ Actividade pública.

A apertura de expediente para autorización de nova oficina de farmacia é unha actividade administrativa de carácter público, calquera que sexa o órgano competente para dicta-la resolución final. De aí que a percepción de cantidades en contraprestación deses servizos se rexa polo dereito público, o cal esixe lei para o cobramento desas taxas. Ante a inexistencia da lei, carece de cobertura xurídica o cobramento das taxas.

Arzdi. 246 (STS do 27 de xaneiro de 1993)

Outórganselles potestades públicas a estes entes colexiais, principalmente para velaren polo mellor servizo público farmacéutico e só en segundo lugar para defende-los intereses dos colexiados.

Arzdi. 549 (STS do 10 de febreiro de 1993)

- Competencia para resolve-los expedientes de apertura de farmacias.

A Resolución do 30 de novembro de 1978, da Dirección Xeral de Ordenación Farmacéutica, delegou nos colexios oficiais de farmacéuticos a competencia para resolve-los expedientes de apertura sen que esta facultade se lle transfere despois á Administración autonómica.

Arzdi. 8010 (STS do 25 de outubro de 1993)

- Réxime de impugnación.

Contra as resolucións dos colexios oficiais de farmacéuticos é posible recurso de alzada ante o Consello Xeral de Colexios, que debe interperse tanto contra os actos expresos coma contra as denegacións que se derivan do efecto negativo do silencio.

Arzdi. 6675 (STS do 29 de setembro de 1993)

- Sanción por ampara-la venda ó público de productos zoosanitarios de uso veterinario nun almacén que non constitúe oficina de farmacia.

A lexislación vixente en materia de venda ó público de productos zoosanitarios esixe que os medicamentos ou productos de uso veterinario sexan distribuídos obrigatoriamente polas oficinas de farmacia, en tanto que os restantes ou de uso gandeiro permite que se lles vendan a asociacións desta natureza para uso dos seus afiliados sempre que exista un farmacéutico garante; a venda, neste último réxime, de productos de uso veterinario determina a sanción por infracción grave do farmacéutico garante.

Arzdi. 7551 (STS do 8 de outubro de 1993)

Colexios oficiais de médicos

- Certificados médicos oficiais.

Os colexios oficiais de médicos e o Consello Xeral non están lexitimados para incrementa-las tarifas dos certificados médicos oficiais necesarios para a obtención do permiso de conducción xa que iso constitúe competencia do Goberno.

Arzdi. 1337 (STS do 1 de febreiro de 1993)

■ Lexitimación activa para recorrer actos emanados do Consello Xeral.

O Colexio Oficial de Médicos de Navarra non pode impugnar por vía contenciosa a resolución do Consello Xeral dun recurso de alzada interposto contra un acto sancionador, dictado polo colexio, que foi anulado, xa que o art. 28.4 a) da Lei da xurisdicción prohíbelles ós órganos administrativos impugnaren actos ou disposicións administrativas emanados dun órgano superior xerárquico. Neste caso, aínda que non se trate de órganos senón de persoas xurídico-públicas, existe dependencia xerárquica.

Arzdi. 3946 (STS do 14 de maio de 1993)

Colexios oficiais de odontólogos e estomatólogos

■ Denegación de colexiarse a súbdito estranxeiro: infracción do principio de igualdade.

Supón unha vulneración do principio de igualdade do art. 14 da Constitución (en relación co art. 13 da Constitución) a denegación da posibilidade de colexiarse, en virtude da nacionalidade, a aqueles súbditos estranxeiros que posúen título de odontólogo expedido por unha universidade estranxeira e homologado polo Estado español.

Arzdi. 2810 (STS do 12 de abril de 1993)

Arzdi. 2811 (STS do 12 de abril de 1993)

Arzdi. 2844 (STS do 19 de abril de 1993)

Arzdi. 3971 (STS do 24 de maio de 1993)

Arzdi. 3972 (STS do 24 de maio de 1993)

Arzdi. 4494 (STS do 31 de maio de 1993)

Arzdi. 4754 (STS do 30 de maio de 1993)

Arzdi. 5125 (STS do 25 de maio de 1993)

Arzdi. 4750 (STS do 28 de xuño de 1993)

Arzdi. 2808 (STS do 12 de abril de 1993)

Arzdi. 2809 (STS do 12 de abril de 1993)

■ Denegación da posibilidade de colexiarse a súbdito estranxeiro: prohibición de dobre colexiación.

A denegación a un súbdito arxentino colexiado como odontólogo, no Colexio Oficial de Odontólogos e Estomatólogos de Cataluña, da colexiación no Colexio de Baleares, non constitúe unha discriminación pola súa condición de

estranxeiro senón que deriva da prohibición de dobre colexiación.

Arzdi. 3997 (STS do 31 de maio de 1993)

■ **Exercicio da profesión de odontólogo por cidadáns comunitarios en España: principio de igualdade.**

A Acta de adhesión de España e Portugal ás comunidades europeas adiou en España a aplicación da liberdade de establecemento dos practicantes dentais ou diplomados dos demais estados membros "ata que remate en España a formación de practicantes dentais nas condicións prescritas en virtude da Directiva 78/687 CEE e, o máis tarde, ata o 31 de decembro de 1990". Esta regulación fundamenta a denegación de liberdade de establecemento a unha cidadá comunitaria, o título profesional da cal se considera homologado polo ordenamento xurídico español. A condición de cidadá comunitaria diferencia a súa situación fronte á doutros suxeitos que posúen o título de odontólogo homologado, o que exclúe a alegada infracción do principio de igualdade.

Arzdi. 7775 (STS do 29 de outubro de 1993)

■ **Permiso de traballo e residencia non son requisitos para a colexiación de estranxeiros.**

A obtención de permiso de traballo e de residencia non condiciona a colexiación profesional polo que non é un requisito que deban ter en conta os colexios profesionais para estes efectos, senón que é competencia dos correspondentes departamentos ministeriais.

Arzdi. 2806 (STS do 12 de abril de 1993)

Arzdi. 2807 (STS do 12 de abril de 1993)

Arzdi. 2808 (STS do 12 de abril de 1993)

Arzdi. 2809 (STS do 12 de abril de 1993)

Arzdi. 2810 (STS do 12 de abril de 1993)

Arzdi. 2811 (STS do 12 de abril de 1993)

Arzdi. 2815 (STS do 13 de abril de 1993)

Arzdi. 2817 (STS do 14 de abril de 1993)

Arzdi. 2844 (STS do 19 de abril de 1993)

Arzdi. 8235 (STS do 2 de novembro de 1993)

■ **Prohibición de colexiación simultánea de odontólogos e estomatólogos en distintos colexios.**

A normativa estatutaria impide a colexiación simultánea en distintos colexios de odontólogos. O dereito de libre exer-

cicio profesional está subordinado ó de protección da saúde, transcendental nunha profesión que poida requirir asistencia ó paciente, urxente ou continuada, o que é incompatible coa pertenza a varios colexios.

Arzdi. 346 (STS do 30 de xaneiro de 1993)

■ Reserva de lei en materia de exercicio profesional.

O art. 36 da Constitución non esixe que a regulación do exercicio profesional dos odontólogos estranxeiros en España requira unha lei específica, pois a existencia constitucional referida cúmprese no caso dos odontólogos pola Lei 10/1986, e para as profesións colexiadas en xeral pola Lei 2/1974. A homologación do título pode regularse por norma de rango regulamentario.

Arzdi. 4750 (STS do 28 de xuño de 1993)

O art. 3.1 da Lei 2/1974, de colexios profesionais remite, en canto ós requisitos para ser admitido no Colexio Profesional, ás condicións fixadas estatutariamente.

Arzdi. 346 (STS do 30 de xaneiro de 1993)

Colexios oficiais de ópticos

■ Principio de igualdade.

Non infrinxe o principio de igualdade a denegación da colexiación como óptico a un técnico especialista correspondente á Formación Profesional de Segundo Grao xa, que este título non é equiparable ó título universitario de diplomado en Óptica.

Arzdi. 2858 (STS do 1 de marzo de 1993)

Concertos

■ Bases xerais do réxime de concertos da universidade coas institucións sanitarias: non atenta contra o dereito de liberdade de cátedra e a autonomía das universidades.

Os reais decretos 1558/1986 e 644/1988, que lle ofrecen cobertura á Orde do Ministerio de Relacións coas Cortes do 13 de novembro de 1989, pola que se aprobou o concerto entre a Universidade de Zaragoza e determinadas institucións sanitarias do INSALUD, non atentan contra a liberdade de cátedra nin contra a autonomía universitaria senón que

se limitan a pór a disposición da universidade uns medios cos que mellora-la prestación docente e investigadora que lle compete á universidade, e recoñécelle ademais capacidade de intervir na fixación das condicións do concerto.

Arzdi. 2279 (STS do 9 de febreiro de 1993)

■ Bases xerais do réxime de concertos da universidade coas institucións sanitarias: non atenta contra o principio de igualdade ante a lei.

O feito de que o réxime establecido na Comunidade Autónoma de Aragón sexa diferente ó doutras comunidades autónomas con transferencias plenas en materia de educación e sanidade que non aplicaron un réxime de prazas vinculadas, non atenta contra o principio de igualdade porque deriva da facultade de autogoberno das comunidades autónomas nas materias transferidas.

Arzdi. 2279 (STS do 9 de febreiro de 1993)

■ Concerto sanitario entre Instituto de Oncoloxía e o INSALUD.

No concerto sanitario entre o Instituto Valenciano de Oncoloxía e o INSALUD, por virtude do cal o primeiro lles presta servicios a beneficiarios da Seguridade Social, traballo polo que percibe do segundo os correspondentes emolumentos por servicios prestados, o Tribunal Supremo declara improcedente a deducción polo INSALUD do importe en concepto do Imposto Xeral sobre Tráfico de Empresas.

Arzdi. 5469 (STS do 5 de xullo de 1993)

■ Convocatoria para debate e aprobación dun convenio entre o INSALUD e unha deputación.

A convocatoria para o debate e aprobación dun convenio, para formalizar entre o INSALUD e unha deputación, para a xestión dun hospital propiedade da última, require unha maioría especial coa conseguinte atribución ó Pleno da Deputación –non á Comisión de Goberno– de modo indelegable (arts. 33.2.k e 47.3.c da Lei 7/1985), pois tratábase de transferi-la xestión económica e funcional dun establecemento de titularidade provincial a outra institución pública.

Arzdi. 1426 (STS do 16 de febreiro de 1993)

Distribución de competencias entre o Estado e as comunidades autónomas.

■ **Concepto de defensa do consumidor.**

O feito de que o produto analizado obxecto da infracción estea destinado ó consumo humano de forma directa supón que a Administración, ó sancionala, está a protexelos lexítimos intereses económicos do consumidor, polo que esta materia debe encadrarse no concepto “defensa do consumidor”, sobre o que exerce competencia a Comunidade Autónoma de Andalucía segundo o seu Estatuto de autonomía, e non no concepto de “defensa da calidade da produción agroalimentaria”, que pertence á competencia do Estado. En tódolos seguintes casos entendeuse que o concepto aplicable era “defensa do consumidor”.

Sanción por exceso de Eritrodiol referido ó Beta-Sitosterol en catro partidas de aceite puro de oliva dispostas para a súa comercialización (Comunidade Autónoma de Andalucía).

Arzdi. 1617 (STS do 5 de marzo de 1993)

Sanción por restos de xabón en diferentes mostras de aceite envasado (Comunidade Autónoma de Andalucía).

Arzdi. 369 (STS do 24 de novembro de 1992)

En relación con zume de uva branco, sanción por falta de nitróxeno total (0,10 gramos por litro cando a normativa aplicable esixe un contido superior a 250 miligramos por litro) e índice de formol de 8,46 cando se esixe que o aceite sexa superior a 9. (Comunidade Autónoma de Castela-A Mancha).

Arzdi. 70 (STS do 29 de xaneiro de 1993)

Sanción por entrada de uva procedente de viñedos arraigados en municipios non inscritos entre os acoutados polo Regulamento de denominación de orixe Valdepeñas. (Comunidade Autónoma de Castela-A Mancha).

Arzdi. 1611 (STS do 2 de marzo de 1993)

Sanción por irregularidades na elaboración de aceite de oliva e xirasol consistentes en porcentaxes de Eritrodiol referidos ó B-Sitosterol superiores ó máximo autorizado. (Comunidade Autónoma de Castela-A Mancha).

Arzdi. 1622 (STS do 5 de marzo de 1993)
Arzdi. 1798 (STS do 16 de marzo de 1993)

Sanción por elaboración de queixos declarados, segundo a súa etiquetaxe, procedentes de leite de ovella exclusivamente e nos que se detectaron leites procedentes doutras especies animais (vaca e cabra). (Comunidade Autónoma de Madrid).

Arzdi. 1326 (STS do 14 de outubro de 1992)
Arzdi. 19 (STS do 10 de xaneiro de 1993)

Sanción por exceso de aceite de perióxido en aceite refinado vexetal de xirasol envasado. (Comunidade Autónoma de Cataluña).

Arzdi. 1327 (STS do 2 de decembro de 1992)

Sancións por infraccións descubertas na elaboración e etiquetaxe de queixos. (Comunidades autónomas de Cataluña e Valencia).

Arzdi. 1682 (STS do 13 de marzo de 1993)

Sanción pola posesión para a súa comercialización dunha partida de viños tintos con graduación alcohólica de 8,5 con infracción do Regulamento CEE 823/1987, así como a existencia de deficiencias na anotación de distintas partidas no correspondente libro-rexistro. (Comunidade Autónoma de Galicia).

Arzdi. 4873 (STS do 9 de xuño de 1993)

■ Competencia en materia sancionadora.

Segundo o sistema de distribución de competencias entre o Estado e a Comunidade Autónoma de Andalucía en materia de "comercio interior e defensa do consumidor" definido pola Constitución e o Estatuto de autonomía (art. 18.1.6), e desenvolto polo Real decreto 2966/1983, do 19 de outubro, que lle transfire determinadas funcións á citada Comunidade Autónoma, a función executiva de aplica-la potestade sancionadora nas infraccións relativas á materia denominada disciplina de mercado radica na súa integri-

dade na Comunidade Autónoma de Andalucía, agás no caso de que por razón da contía da sanción a competencia decisoria lle corresponda ó Consello de Ministros, caso no que o exercicio da potestade sancionadora se desdobra entre a Comunidade Autónoma e o Estado, de xeito que aquela é a competente para tramita-lo procedemento sancionador en tódalas súas fases incluída a proposta de sanción, e este, por medio do Consello de Ministros, e con base nesta proposta, dicta unicamente o acto de decisión final.

Este criterio aplícase tamén no resto das comunidades autónomas con competencias na materia.

- Arzdi. 369 (STS do 24 de novembro de 1992)
- Arzdi. 1327 (STS do 2 de decembro de 1992)
- Arzdi. 19 (STS do 10 de xaneiro de 1993)
- Arzdi. 70 (STS do 29 de xaneiro de 1993)
- Arzdi. 1396 (STS do 14 de outubro de 1993)
- Arzdi. 1611 (STS do 2 de marzo de 1993)
- Arzdi. 1617 (STS do 5 de marzo de 1993)
- Arzdi. 1622 (STS do 5 de marzo de 1993)
- Arzdi. 1682 (STS do 13 de marzo de 1993)
- Arzdi. 1798 (STS do 16 de marzo de 1993)
- Arzdi. 4873 (STS do 9 de xuño de 1993)
- Arzdi. 369 (STS do 24 de novembro de 1992)

A competencia para coñecer, e de se-lo caso sancionar, unhas desviacións na composición e riqueza do fertilizante complexo verbo da riqueza garantida do dito produto correspóndelle ó Estado, por tratarse dunha infracción en materia de defensa da calidade da produción agroalimentaria que non lle foi transferida á Comunidade Autónoma de Castela-León, a diferenza do ámbito correspondente á disciplina de mercado.

- Arzdi. 720 (STS do 18 de febreiro de 1993)

A mesma doutrina da sentenza anterior verbo das comunidades autónomas de Estremadura e Andalucía.

- Arzdi. 706 (STS do 12 de febreiro de 1993)

■ Envasado de productos.

Aínda que é certo que o Decreto 241/1982, do 22 de xullo, da Generalitat de Cataluña, carecía de cobertura legal no momento da súa promulgación, esta cobertura outórgalla a Lei autonómica do 14 de xullo de 1983 (art. 15.1.g).

- Arzdi. 1769 (STS do 16 de marzo de 1993)
- Arzdi. 3451 (STS do 19 de maio de 1993)
- Arzdi. 3525 (STS do 12 de maio de 1993)

■ Nulidade das infraccións.

A infracción do principio de distribución de competencias relativas ó exercicio da potestade sancionadora en materia de defensa do consumidor entre a Administración estatal e a autonómica determina a nulidade das actuacións posto que, aínda que o vicio de incompetencia determina en principio a simple anulabilidade, neste caso non se pode producir a validación por non existir unha relación de xerarquía entre a Administración autonómica e estatal.

- Arzdi. 19 (STS do 10 de xaneiro de 1993)
- Arzdi. 70 (STS do 29 de xaneiro de 1993)
- Arzdi. 1396 (STS do 14 de outubro de 1993)
- Arzdi. 1611 (STS do 2 de marzo de 1993)
- Arzdi. 1617 (STS do 5 de marzo de 1993)
- Arzdi. 1622 (STS do 5 de marzo de 1993)
- Arzdi. 1682 (STS do 13 de marzo de 1993)
- Arzdi. 1798 (STS do 16 de marzo de 1993)
- Arzdi. 4873 (STS do 9 de xuño de 1993)

Dereito sancionador.

■ Audiencia do interesado.

Constitúe un principio fundamental do procedemento sancionador: se non se respecta determinada a nulidade de pleno dereito dos actos administrativos sancionadores.

- Arzdi. 4350 (STS do 17 de xuño de 1993)

■ Caducidade do expediente sancionador en materia de consumo.

O art. 18.2 do Real decreto 1945/1983 permite interrompe-lo prazo de caducidade do expediente de seis meses no caso de que se solicite a realización de análises contradictorias ata que estas se practiquen, momento no que se comezará o cómputo do prazo citado.

- Arzdi. 369 (STS do 24 de novembro de 1992)
- Arzdi. 3813 (STS do 19 de maio de 1993)

O día inicial para o cómputo do prazo de seis meses que determina a caducidade do expediente sancionador non é o da entrada no laboratorio das mostras para seren analizadas, senón o da emisión por parte do laboratorio do resultado da análise inicial.

- Arzdi. 1327 (STS do 2 de decembro de 1992)

O prazo de caducidade de seis meses non pode se-lo mesmo cando se trata de perseguir unha infracción que ten a súa causa na composición dun produto agroalimentario, que cando o procedemento se incoa por unha presunta infracción en materia de disciplina de mercado, pois neste último caso comeza coa formalización da acta por parte do inspector actuante; pero cando é preciso coñece-la composición dun produto que esixa a práctica dunha análise, entón o *dies a quo* para o cómputo do prazo de caducidade é aquel no que se practica a análise inicial.

Arzdi. 367 (STS do 22 de outubro de 1992)

A caducidade da acción nas infraccións administrativas sobre materia de defensa do consumidor opera unha vez que a Administración finaliza as dilixencias de esclarecemento dos feitos que poidan constituír infraccións administrativas, sempre que o órgano administrativo competente non inicie o oportuno expediente sancionador nos seis meses seguintes.

Arzdi. 3813 (STS do 19 de maio de 1993)

Apréciase a caducidade se transcorreu o dito prazo desde a notificación á interesada do prego de cargos ata a notificación da proposta de resolución.

Arzdi. 1629 (STS do 22 de marzo de 1993)

■ Directiva comunitaria.

O feito de que unha directiva comunitaria (Directiva do Consello Económico das Comunidades Europeas do 18-12-1985) permita unha maior marxe de tolerancia respecto da riqueza en materia de fertilizantes, non invalida a sanción imposta en virtude do Real decreto 1945/1983, dado que as directivas van dirixidas fundamentalmente ás autoridades e poderes públicos que dentro de cada Estado membro da Comunidade desenvolven funcións legislativas.

Arzdi. 720 (STS do 18 de febreiro de 1993)

■ Discrecionalidade.

A cualificación dunha infracción como "grave" que enche os conceptos xurídicos indeterminados "risco para a saúde" e "posición no mercado do infractor", non supón exercicio de ningunha potestade administrativa discrecional senón a simple aplicación da lei pola Administración

que valora o contido do expediente de acordo coas circunstancias reais que se deron na elaboración do produto "zume de xarope de grosella".

Arzdi. 3813 (STS do 19 de maio de 1993)

■ **Infraccións: etiquetaxe.**

Responsabilidade da firma ou razón social o nome da cal figure na etiqueta.

Arzdi. 706 (STS do 12 de febreiro de 1993)

■ **Medida preventiva.**

Medida preventiva adoptada sen que se incoase, nin sequera posteriormente, ningún procedemento sancionador. Nulidade.

Arzdi. 781 (STS do 3 de febreiro de 1993)

■ **Principio de tipicidade e legalidade.**

Nas datas en que tiveron lugar as conductas infractoras, tanto as infraccións coma as súas sancións cumprían os debidos requisitos de legalidade e tipicidade, polo que a sanción imposta por falta de envasado do pan é conforme ó dereito.

Arzdi. 1768 (STS do 16 de marzo de 1993)

Arzdi. 3451 (STS do 19 de maio de 1993)

Arzdi. 3525 (STS do 12 de maio de 1993)

■ **Proba: a referencia á hora das inspeccións nas actas non é relevante neste suposto.**

A obriga regulamentaria de ter cuberta a cabeza nunha panificadora é consecuencia de estar traballando, e non da hora en que se practicou, polo que a omisión da referencia á hora das inspeccións non é relevante neste suposto.

Arzdi. 6610 (STS do 28 de setembro de 1993)

■ **Proba: indefensión.**

Non existe indefensión pois a entidade sancionada tivo puntual coñecemento do resultado de tódalas análises e informes sobre os que presentou obxeccións e informes que tivo por conveniente. Ademais, notificóuselle á dita entidade a decisión de lle remiti-las probas ó laboratorio arbitral sen que a súa representación solicitase ningunha intervención na dita análise.

Arzdi. 4876 (STS do 19 de xuño de 1993)

■ Reserva de lei en materia de infraccións e sancións administrativas en virtude do art. 25.1 da Constitución.

Aínda que o Decreto autonómico do 22 de xullo de 1982 carecería de cobertura legal no momento da súa promulgación, veu darlle esta cobertura a Lei autonómica posterior do 14 de xullo de 1983, que dispón que constitúe infracción o incumprimento das condicións hixiénicas e sanitarias establecidas respecto do envase e conservación de alimentos.

Arzdi. 1768 (STS do 16 de marzo de 1993)

Arzdi. 3451 (STS do 19 de maio de 1993)

Arzdi. 3525 (STS do 12 de maio de 1993)

O art. 25 da Constitución prohíbe que o regulamento faga unha regulación independente non subordinada á lei, pero non impide a colaboración regulamentaria coa norma sancionadora.

Arzdi. 5471 (STS do 5 de xullo de 1993)

■ Sanción: necesidade de motivación ó aumenta-la proposta polo instructor sen explica-las causas de tal modificación.

O aumento inmotivado da sanción proposta, alegado polo interesado por vía administrativa, non mereceu ningunha xustificación por parte da autoridade administrativa; este defecto de motivación produce indefensión ó privar aquel da posibilidade de combater eficazmente as razóns que a Administración tivese para acorda-lo dito aumento de contía e, polo tanto, procede a anulación dos actos impugnados na medida en que elevaron a contía, que deberá quedar limitada á que foi obxecto de proposta polo instructor.

Arzdi. 4876 (STS do 19 de xuño de 1993)

Especialidades farmacéuticas

■ Carácter normativo.

A Orde do Ministerio de Sanidade e Consumo do 30 de maio de 1980, sobre características tipográficas da información e publicidade relativa a medicamentos, innova o sistema de infraccións establecido polo Real decreto, preconstitucional, 3451/1977, do 1 de decembro, polo que se declara a súa nulidade.

Arzdi. 3455 (STS do 26 de maio de 1993)

■ Rexistro sanitario de especialidades farmacéuticas.

A Administración entende que un determinado preparado debe ser inscrito no Rexistro de Especialidades Farmacéuticas e non no Sanitario de Productos Alimentarios, o que esixe que estea excluído do anexo da orde reguladora daquel. O informe do perito fronte á falta de motivación da Administración determina a decisión en favor do particular: non é posible afirmar a existencia de discrecionalidade absoluta non sometida a revisión xurisdiccional, nin aínda cando –aínda que non sexa este o caso– estea no medio a remisión á experiencia técnica dun perito.

Arzdi. 6531 (STS do 17 de setembro de 1993)

Farmacias**■ Autorización de apertura.**

■ Autorización para apertura pola vía da cota xeral: art. 3.1 do Real decreto 909/1978, do 14 de abril.

É preceptivo e esencial o trámite de información pública, e a súa omisión determinará a invalidez do procedemento. A información debe ser real, publicada no Boletín Oficial da Provincia e nalgún dos xornais de maior circulación.

Arzdi. 1632 (STS do 23 de marzo de 1993)

Arzdi. 6670 (STS do 21 de setembro de 1993)

Deben computarse non só os habitantes censados, senón tamén a poboación de feito, probada sobre bases obxectivas e reais.

Arzdi. 1632 (STS do 23 de marzo de 1993)

Arzdi. 2748 (STS do 29 de abril de 1993)

Arzdi. 6670 (STS do 21 de setembro de 1993)

Arzdi. 7411 (STS do 5 de outubro de 1993)

A data á que hai que atender para determina-lo número de habitantes e, en xeral, para aplica-las normas sobre apertura de novas oficinas de farmacia, é a da súa solicitude.

Arzdi. 7441 (STS do 5 de outubro de 1993)

Nun caso concreto no que hai retroacción de actuacións e alteración de circunstancias, o cómputo de habitantes fa-rase tomando en consideración a data da sentenza.

Arzdi. 7441 (STS do 23 de marzo de 1993)

Non é admisible aducir que unha fracción superior a mil sobre os catro, oito e doce mil primeiros habitantes poida ser presuposto para autoriza-la farmacia correspondente ó chanzo seguinte xa que a previsión desta fracción de mil habitantes –que se contiña no art. 1 do Decreto do 31 de maio de 1957– foi derogada polo Real decreto 909/1978. É posible unha nova apertura cando o interese do servizo o demanda e o número de habitantes chega a alcanzar unha cifra próxima á seguinte cota de catro mil habitantes.

Arzdi. 245 (STS do 27 de xaneiro de 1993)

Arzdi. 2674 (STS do 13 de abril de 1993)

Arzdi. 2748 (STS do 29 de abril de 1993)

Arzdi. 7554 (STS do 13 de outubro de 1993)

Para adxudicar unha autorización pola vía da cota hai que segui-la orde de prioridades entre as solicitudes que se presentasen no trámite da información pública.

Arzdi. 6670 (STS do 21 de setembro de 1993)

Arzdi. 7441 (STS do 5 de outubro de 1993)

Arzdi. 8034 (STS do 19 de outubro de 1993)

O art. 3.1 do Real decreto 909/1978 non autoriza a computa-las cotas de habitantes por zonas, barrios ou urbanizacións, senón que obriga a facelo por municipios ou demarcacións municipais.

Arzdi. 8034 (STS do 19 de outubro de 1993)

■ Autorización excepcional de apertura pola vía do art. 3.1 a) do Decreto 909/1978: incremento en cinco mil habitantes no censo.

Debe seguirse para a adxudicación a correspondente orde de prioridades.

Arzdi. 4346 (STS do 15 de xuño de 1993)

Para determina-lo incremento dos habitantes atenderase á última rectificación do padrón municipal anterior: á última apertura –inicial–; e á solicitude de apertura –final–. Sen embargo, este criterio non se respecta na Sentencia do Tribunal Supremo Arzdi. 4346, *infra*.

Arzdi. 1771 (STS do 17 de marzo de 1993)

Arzdi. 4346 (STS do 15 de xuño de 1993)

A data que se ten que considerar para a aplicación das normas sobre apertura de novas oficinas é a da solicitude, sen que as alteracións ou cambios que despois se poidan producir, sexan susceptibles de incidir sobre a petición anterior. O maior número de farmacias respecto da cota que como consecuencia de factores ou sucesos posteriores a unha petición se produzan, deberá reaxustarse cando teñan lugar posteriores peticións.

Arzdi. 4346 (STS do 15 de xuño de 1993)

No dito cómputo é obrigado incluí-la poboación de feito.

Arzdi. 1771 (STS do 17 de marzo de 1993)

■ Autorización excepcional de apertura polo art. 3.1.b) do Real decreto 909/1978: núcleo de poboación de, polo menos, dous mil habitantes. Cómpre a coincidencia de tres condicións:

a) Condición teleolóxica (mellor servizo).

A finalidade perseguida polo art. 3.1.b) do Real decreto do 14 de abril de 1978 é a de procurarlle a un mínimo de persoas un mellor, máis cómodo e máis rápido servizo farmacéutico, e é indiferente que na localidade de que se trate estea ou non cuberto o número de oficinas de farmacia, porque en atención a esta teleoloxía, aínda que houberse algunha dúbida, había que botar man dos principios “pro apertura” ou “pro liberdade de empresa”.

Arzdi. 231 (STS do 13 de xaneiro de 1993)

Arzdi. 237 (STS do 20 de xaneiro de 1993)

Arzdi. 239 (STS do 22 de xaneiro de 1993)

Arzdi. 552 (STS do 15 de febreiro de 1993)

Arzdi. 553 (STS do 17 de febreiro de 1993)

Arzdi. 778 (STS do 1 de febreiro de 1993)

Arzdi. 779 (STS do 2 de febreiro de 1993)

Arzdi. 1080 (STS do 19 de febreiro de 1993)

Arzdi. 1081 (STS do 19 de febreiro de 1993)

Arzdi. 1560 (STS do 5 de marzo de 1993)

Arzdi. 1561 (STS do 5 de marzo de 1993)

Arzdi. 1562 (STS do 6 de marzo de 1993)

Arzdi. 1635 (STS do 29 de marzo de 1993)

Arzdi. 2736 (STS do 22 de abril de 1993)

Arzdi. 2738 (STS do 23 de abril de 1993)

Arzdi. 2740 (STS do 23 de abril de 1993)

Arzdi. 2743 (STS do 26 de abril de 1993)

Arzdi. 3433 (STS do 5 de maio de 1993)

Arzdi. 3437 (STS do 6 de maio de 1993)

Arzdi. 3454 (STS do 26 de maio de 1993)
 Arzdi. 3458 (STS do 28 de maio de 1993)
 Arzdi. 3527 (STS do 18 de maio de 1993)
 Arzdi. 3811 (STS do 2 de abril de 1993)
 Arzdi. 3812 (STS do 3 de maio de 1993)
 Arzdi. 4332 (STS do 2 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4339 (STS do 8 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4349 (STS do 16 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4436 (STS do 29 de xuño de 1993)
 Arzdi. 5489 (STS do 15 de xuño de 1993)
 Arzdi. 5595 (STS do 20 de xullo de 1993)
 Arzdi. 7449 (STS do 7 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8035 (STS do 19 de outubro de 1993)

Dende hai tempo superouse o vínculo literal á Orde do 21 de novembro de 1979, sobre oficinas de farmacia, pois excedéase do disposto no decreto que regula a materia (R.D. 909/1978).

Arzdi. 8028 (STS do 10 de maio de 1993)

Para obter mellor servizo, a nova farmacia ha de instalarse nun punto o máis equidistante posible de todos e cada un dos sectores propostos.

Arzdi. 6382 (STS do 10 de maio de 1993)

b) Condición obxectiva (delimitación do núcleo de poboación).

O núcleo ha de estar diferenciado do resto do núcleo urbano da localidade na que se integra e ser homoxéneo. Non é posible unha delimitación artificial.

Arzdi. 231 (STS do 13 de xaneiro de 1993)
 Arzdi. 236 (STS do 20 de xaneiro de 1993)
 Arzdi. 237 (STS do 20 de xaneiro de 1993)
 Arzdi. 239 (STS do 22 de xaneiro de 1993)
 Arzdi. 242 (STS do 22 de xaneiro de 1993)
 Arzdi. 243 (STS do 25 de xaneiro de 1993)
 Arzdi. 552 (STS do 15 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 777 (STS do 1 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 778 (STS do 1 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 779 (STS do 2 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 784 (STS do 5 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 918 (STS do 26 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 1080 (STS do 19 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 1556 (STS do 5 de marzo de 1993)
 Arzdi. 1560 (STS do 5 de marzo de 1993)
 Arzdi. 1565 (STS do 10 de marzo de 1993)
 Arzdi. 1775 (STS do 22 de marzo de 1993)

Arzdi. 2676 (STS do 13 de abril de 1993)
 Arzdi. 2736 (STS do 22 de abril de 1993)
 Arzdi. 2738 (STS do 23 de abril de 1993)
 Arzdi. 2743 (STS do 26 de abril de 1993)
 Arzdi. 3431 (STS do 3 de maio de 1993)
 Arzdi. 3433 (STS do 5 de maio de 1993)
 Arzdi. 3434 (STS do 5 de maio de 1993)
 Arzdi. 3435 (STS do 5 de maio de 1993)
 Arzdi. 3436 (STS do 6 de maio de 1993)
 Arzdi. 3457 (STS do 27 de maio de 1993)
 Arzdi. 3522 (STS do 11 de maio de 1993)
 Arzdi. 3811 (STS do 2 de abril de 1993)
 Arzdi. 4329 (STS do 1 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4332 (STS do 2 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4337 (STS do 5 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4339 (STS do 8 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4341 (STS do 10 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4348 (STS do 16 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4354 (STS do 21 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4427 (STS do 22 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4431 (STS do 24 de xuño de 1993)
 Arzdi. 4883 (STS do 25 de xuño de 1993)
 Arzdi. 5476 (STS do 15 de xullo de 1993)
 Arzdi. 5484 (STS do 9 de xullo de 1993)
 Arzdi. 5492 (STS do 16 de xullo de 1993)
 Arzdi. 5592 (STS do 17 de xullo de 1993)
 Arzdi. 5597 (STS do 21 de xullo de 1993)
 Arzdi. 5508 (STS do 21 de xullo de 1993)
 Arzdi. 6382 (STS do 10 de maio de 1993)
 Arzdi. 6535 (STS do 20 de setembro de 1993)
 Arzdi. 6609 (STS do 27 de setembro de 1993)
 Arzdi. 6613 (STS do 30 de setembro de 1993)
 Arzdi. 6673 (STS do 27 de setembro de 1993)
 Arzdi. 7159 (STS do 4 de outubro de 1993)
 Arzdi. 7445 (STS do 6 de outubro de 1993)
 Arzdi. 7446 (STS do 6 de outubro de 1993)
 Arzdi. 7447 (STS do 6 de outubro de 1993)
 Arzdi. 7449 (STS do 7 de outubro de 1993)
 Arzdi. 7553 (STS do 13 de outubro de 1993)
 Arzdi. 7555 (STS do 13 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8035 (STS do 19 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8042 (STS do 25 de outubro de 1993)

Pode admitirse como núcleo de poboación a dispersa xeograficamente ou integrada por aldeas, parroquias, lugares ou casaríos.

Arzdi. 237 (STS do 20 de xaneiro de 1993)
 Arzdi. 553 (STS do 17 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 1078 (STS do 18 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 2740 (STS do 23 de abril de 1993)
 Arzdi. 5598 (STS do 21 de xullo de 1993)

c) Condición subxectiva (mínimo de dous mil habitantes).

A falta de poucos habitantes para chegar ós dous mil non é impedimento sempre que iso supuxese mellora-lo servizo.

Arzdi. 237 (STS do 20 de xaneiro de 1993)

Arzdi. 3693 (STS do 27 de setembro de 1993)

Arzdi. 6673 (STS do 27 de setembro de 1993)

Contabilízanse unicamente os habitantes censados, aínda que tamén se pode considera-la poboación de feito (ocasional ou flotante –turística– realizando un termo medio), de se deducir esta de datos obxectivos debidamente constatados.

Arzdi. 235 (STS do 19 de xaneiro de 1993)

Arzdi. 1081 (STS do 19 de febreiro de 1993)

Arzdi. 2624 (STS do 14 de abril de 1993)

Arzdi. 2738 (STS do 23 de abril de 1993)

Arzdi. 2743 (STS do 26 de abril de 1993)

Arzdi. 3431 (STS do 3 de maio de 1993)

Arzdi. 3811 (STS do 2 de abril de 1993)

Arzdi. 3812 (STS do 3 de maio de 1993)

Arzdi. 4328 (STS do 1 de xuño de 1993)

Arzdi. 4349 (STS do 16 de xuño de 1993)

Arzdi. 5491 (STS do 16 de xullo de 1993)

Arzdi. 5595 (STS do 20 de xullo de 1993)

Arzdi. 5597 (STS do 21 de xullo de 1993)

Arzdi. 5598 (STS do 21 de xullo de 1993)

Arzdi. 6382 (STS do 10 de maio de 1993)

Arzdi. 6385 (STS do 2 de xullo de 1993)

Arzdi. 6673 (STS do 27 de setembro de 1993)

Arzdi. 8042 (STS do 25 de outubro de 1993)

Non é poboación flotante a non residente, aínda que nalgúns casos poida computarse para complementar diferenzas mínimas.

Arzdi. 242 (STS do 22 de xaneiro de 1993)

Arzdi. 785 (STS do 5 febreiro de 1993)

Arzdi. 1635 (STS do 29 de marzo de 1993)

Arzdi. 2624 (STS do 14 de abril de 1993)

Arzdi. 3437 (STS do 6 de maio de 1993)

Arzdi. 3811 (STS do 2 de abril de 1993)

Arzdi. 4330 (STS do 1 de xuño de 1993)

Arzdi. 4878 (STS do 26 de abril de 1993)

Arzdi. 5592 (STS do 17 de xullo de 1993)

Arzdi. 6673 (STS do 27 de setembro de 1993)

Arzdi. 7443 (STS do 5 de outubro de 1993)

Arzdi. 7449 (STS do 7 de outubro de 1993)

Arzdi. 8012 (STS do 26 de outubro de 1993)

No cómputo de poboación non se terá en conta a previsión de futuro, senón só a que existe no momento da solicitude de farmacia.

- Arzdi. 1565 (STS do 10 de marzo de 1993)
- Arzdi. 3689 (STS do 20 de maio de 1993)
- Arzdi. 3690 (STS do 21 de maio de 1993)
- Arzdi. 3812 (STS do 12 de maio de 1993)
- Arzdi. 4339 (STS do 8 de xuño de 1993)
- Arzdi. 4878 (STS do 26 de abril de 1993)
- Arzdi. 6673 (STS do 27 de setembro de 1993)
- Arzdi. 7550 (STS do 7 de outubro de 1993)
- Arzdi. 7553 (STS do 13 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8012 (STS do 26 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8034 (STS do 19 de outubro de 1993)

■ Procedemento de apertura.

■ Concorrenza de solicitudes.

Cómpre notificárselles ás persoas que poidan ver afectados os seus intereses (dobre solicitude de apertura).

- Arzdi. 2742 (STS do 23 de abril de 1993)

Non hai concorrenza se hai unha solicitude presentada, unha vez tramitada e denegada por vía administrativa outra presentada con anterioridade.

- Arzdi. 233 (STS do 14 de xaneiro de 1993)

Teñen prioridade as peticións que correspondan ó art. 3.1.b) do Real decreto 909/1978.

- Arzdi. 918 (STS do 26 de febreiro de 1993)
- Arzdi. 6536 (STS do 20 de setembro de 1993)

■ Designación local.

Na tramitación do expediente de apertura de oficina de farmacia non é necesaria a anterior determinación do local. Nalgúns casos si será decisivo o sinalamento do lugar.

- Arzdi. 1338 (STS do 8 de febreiro de 1993)
- Arzdi. 1562 (STS do 6 de marzo de 1993)
- Arzdi. 1565 (STS do 10 de marzo de 1993)
- Arzdi. 4427 (STS do 22 de xuño de 1993)
- Arzdi. 5475 (STS do 14 de xullo de 1993)
- Arzdi. 6382 (STS do 10 de maio de 1993)

■ Por sentencia.

Non é posible pronunciarse sobre o dereito a abrir farmacia, de non ser que, tramitado o procedemento administrativo coa contradicción dos demais interesados se procede, se dictase un acto da Administración que resolverse sobre aquel dereito e que puidese ser revisado xa en vía xurisdiccional.

Arzdi. 1338 (STS do 8 de febreiro de 1993)

Arzdi. 4340 (STS do 9 de xuño de 1993)

■ Presentación de escrito de solicitude.

É válida a presentación de escritos nas oficinas de correos das expresamente facultadas para a súa recepción, no grao máis inferior as denominadas estafetas, mais non nunha oficina de correos rural.

Arzdi. 4881 (STS do 5 de xuño de 1993)

■ Réxime xurídico.

O Real decreto 909/1978 e a Orde ministerial do 21 de novembro de 1979 non son incompatibles cos arts. 88 e 89 da Lei xeral de sanidade e, polo tanto, están vixentes. A Lei xeral de sanidade non afectou á regulación de establecemento e funcionamento das farmacias.

Arzdi. 7553 (STS do 13 de outubro de 1993)

■ Resolución de solicitudes: carácter regulado.

As ditas resolucións non teñen nada que ver coa reserva de lei dos arts. 36 e 52 da Constitución. Estas resolucións son expresión da actividade administrativa de intervención pola vía do outorgamento de licencia ou autorización, actividade tipicamente regulada en función das circunstancias previstas no ordenamento xurídico.

Arzdi. 6385 (STS do 2 de xullo de 1993)

Arzdi. 7553 (STS do 13 de outubro de 1993)

■ Traslados.

A existencia dunha petición de traslado a unha zona que se pretende por outro farmacéutico –nunha solicitude posterior– non pode servir como causa de desestimación desta segunda petición antes de que o traslado se consumase definitivamente.

Arzdi. 549 (STS do 10 de febreiro de 1993)

Traslado forzoso: malia a literalidade dos preceptos vixentes que derrogan a Orde do 23 de xuño de 1961, as sentencias do Tribunal Supremo do 28 de xullo (Arzdi. 6549) e do 29 de setembro (Arzdi. 7279), ámbalas dúas de 1988, entenderon que o precepto do art. 7.1 do Real decreto regulador 909/1978, do 14 de abril, lles é aplicable só ós traslados voluntarios de farmacia. Ende ben, a máis recente Sentencia do Tribunal Supremo do 5 de marzo de 1990 mantén a vixencia do art. 7.1 do Real decreto, e esixe unha distancia de máis de 500 metros, agás en determinados supostos (250 metros).

Arzdi. 783 (STS do 4 de febreiro de 1993)

Arzdi. 3119 (STS do 18 de abril de 1993)

A medición de distancias debe practicarse referida á data na que se solicitou o traslado.

Arzdi. 5487 (STS do 14 de xullo de 1993)

O procedemento administrativo sobre traslado voluntario de farmacias, ó ser un procedemento regulado, esixe que a Administración, ó resolver, teña en conta que o servizo farmacéutico é un servizo público e que a distribución territorial das farmacias obedece á necesidade de satisfacer axeitadamente o interese público da saúde: iso obriga a abeirar todo abuso de dereito e toda actuación desviada.

Arzdi. 7552 (STS do 11 de outubro de 1993)

■ Ópticas en farmacia.

Unha farmacia non é un establecemento comercial, pero en cambio si reúnen estas características as ópticas, que deben instalarse en zona comercial.

Arzdi. 1567 (STS do 12 de marzo de 1993)

Funcionarios públicos

■ Comunidades autónomas: transferencia de funcionarios.

Para os funcionarios transferidos ás comunidades autónomas non se establece a reserva do posto de traballo ou praza desempeñada, de forma que o chamado dereito de retorno, é dicir, de reingresar na Administración de procedencia, só poderá ter lugar cando subsistan postos de traballo que poidan desempeñar de acordo coas normas que regulan a súa previsión.

Arzdi. 1416 (STS do 1 de febreiro de 1993)

■ Concurso.

■ Apelación en cuestións que afecten ó nacemento da relación funcional.

O art. 94.1 a) da Lei xurisdiccional establece que, cando o que se discute son cuestións que afectan ó nacemento da relación estatutaria funcional, tales materias son equiparables á separación de empregado público inamovible, polo que as decisións adoptadas en primeira instancia son susceptibles de apelación ante o Tribunal Supremo.

Arzdi. 2130 (STS do 26 de marzo de 1993)

■ Acceso, mediante concurso libre, á praza de auxiliar de enfermería no Principado de Asturias.

A Administración non pode alterar, sen causa xustificada, a orde de colocación dos concursantes valorando un factor –a idade das concursantes– que non estaba recollido nas bases da convocatoria.

Arzdi. 2130 (STS do 26 de marzo de 1993)

■ Causa inhabilitante para acceder a concursos.

A sanción disciplinaria de separación do servicio imposta a un membro do Corpo de Inspectores Médicos constitúe causa inhabilitante *per se* da participación posterior en concursos ou oposicións, xa se trate do mesmo corpo ou doutro dependente da mesma Administración institucional.

Arzdi. 1938 (STS do 12 de marzo de 1993)

■ Concurso-oposición: requisitos.

Nun concurso-oposición para o acceso á praza de gobernanta nas institucións, sanitarias de León, a esixencia de titulación aparecía expresada como “estar en posesión do título esixido ou en condicións de obtelo na data en que remate o prazo de presentación de instancias”, o que se cumpre neste caso.

Arzdi. 3976 (STS do 21 de maio de 1993)

■ Desviación de poder na adxudicación provisional de prazas a veterinarios destinados noutras comunidades autónomas.

O Tribunal Supremo aprecia desviación de poder no nomeamento de cinco veterinarios titulares sen convocatoria pública nin procedemento selectivo ningún e ó care-

ce-lo expediente de antecedente ou informe que xustifique a adopción do dito acordo, sen que o carácter provisional dos nomeamentos exclúa que os mesmos poidan incorrer en desviación de poder. O acto recorrido non pode encontrar xustificación na ausencia de regulación específica cando esta ausencia se resolveu ós dous meses co Decreto 134/1989, do 14 de novembro, e se trataba de asignar vacantes que aínda non se produciran.

Arzdi. 5662 (STS do 26 de xullo de 1993)

■ Denegación de traslado á Comunidade Autónoma de Aragón para veterinario titular que presta a súa función noutra comunidade.

Impugnación directa do Decreto 134/1989, do 14 de novembro, da Comunidade Autónoma de Aragón, baseado en que o art. 4 do citado decreto formula como mera posibilidade o que no art. 26 da Lei do proceso autonómico se establece como a obriga de reserva dun tercio das prazas para funcionarios transferidos ou trasladados a outras comunidades autónomas, polo que vulnera o principio de xerarquía normativa. A desestimación do recurso fundaméntase na inexistencia de conexión causal entre a norma impugnada e o acto ó que se lle aplica, que consiste na denegación dun "destino provisional" como veterinario na Comunidade Autónoma aragonesa, que non sería nulo aínda que prosperase a impugnación da norma en cuestión.

Arzdi. 6583 (STS do 13 de setembro de 1993)

■ Diferencia entre relación de postos de traballo nunha Administración e cadro de persoal de funcionarios da mesma.

Cada Administración debe te-lo número de postos de traballo que desempeñar por funcionarios de distintos corpos, escalas ou categorías necesarios para presta-los servicios que lle están encomendados, chámese planta, cadro presupostario ou simplemente relación de postos de traballo, con posibilidade de aumentar ou diminuí-lo seu número de acordo coa normativa establecida, para acomodala ás necesidades que en cada momento pode esixir unha eficiente prestación dos servicios encomendados. A relación de postos de traballo non coincide coa de funcionarios pois, ademais dos que se atopen en servicio activo, pode haber outros que se

atopen en situacións administrativas distintas, a relación ordenada das cales constitúe o que se chama escala, cadro de persoal ou rexistro de persoal.

Arzdi. 1415 (STS do 1 de febreiro de 1993)

■ Funcionarios sanitarios locais.

■ Farmacéutico titular.

Os farmacéuticos titulares de partidos farmacéuticos están obrigados a instala-la oficina de farmacia.

Arzdi. 3520 (STS do 11 de maio de 1993)

■ Representación sindical.

Desaparecida para os funcionarios integrados no “Equipo de atención primaria” a dualidade de praza desempeñada, desaparece así mesmo a posibilidade de dobre representación sindical.

Arzdi. 4500 (STS do 7 de xuño de 1993)

■ Retribucións: cómputo de trienios.

Non infrinxe o principio de igualdade a imposición dunha redución na valoración dos trienios que se teñen dereito a percibir de acordo cos servicios prestados dentro dun sistema de xornada reducida ou por equivalencia (veterinarios titulares).

Arzdi. 804 (STS do 3 de febreiro de 1993)

Arzdi. 3127 (STS do 28 de abril de 1993)

Arzdi. 3666 (STS do 13 de maio de 1993)

■ Incompatibilidades: concepto.

O desenvolvemento da xornada completa nun posto de traballo do sector público impide compatibiliza-lo mesmo con outro posto de traballo do mesmo sector, aínda que este sexa a tempo parcial, con carácter xeral.

Arzdi. 1579 (STS do 5 de marzo de 1993)

É posible desenvolver no sector público dúas xornadas a tempo parcial, sempre que os seus horarios sexan compatibles e non superen a xornada de traballo igual ou superior ás corenta horas semanais e non exista unha manifesta xustaposición ou concorrencia entre os horarios de ámbolos postos de traballo.

Arzdi. 3900 (STS do 18 de maio de 1993)

■ Incompatibilidades. Farmacéuticos.

A disposición transitoria 6ª da Lei 53/1984, do 26 de decembro, de incompatibilidades do persoal ó servicio das administracións públicas, exclúe da suxeición do seu art. 12.2 os farmacéuticos titulares obrigados a teren oficina de farmacia aberta na propia localidade na que exercen a súa función, ós que polo tanto se lles permite compatibilizar estas funcións privadas coas públicas derivadas do seu cargo na Administración como farmacéutico titular.

Arzdi. 3520 (STS do 11 de maio de 1993)

Arzdi. 8010 (STS do 25 de outubro de 1993)

■ Incompatibilidades. Fisioterapeutas.

Non procede a obtención de indemnización.

Arzdi. 983 (STS do 15 de febreiro de 1993)

■ Incompatibilidades. Médicos.

A disposición transitoria 4ª da Lei 53/1984, do 26 de decembro, de incompatibilidades do persoal ó servicio das administracións públicas, en relación coa transitoria 2ª. 2 do Real decreto 1558/1986, do 28 de xuño, esixen o cumprimento de dous requisitos básicos para compatibilizar a actividade sanitaria asistencial e a docencia en centros hospitalarios públicos: que a actividade sanitaria asistencial teña carácter complementario da actividade docente e que se preste en centros hospitalarios da universidade ou concertados coa mesma.

Arzdi. 402 (STS do 28 de xaneiro de 1993)

Só son compatibles dous postos do sector público sanitario se ámbolos dous se desempeñasen a tempo parcial. Non se pode aceptar-lo suposto de xornada reducida respecto da que é ordinaria no hospital e, ó mesmo tempo, realizar "gardas" no mesmo hospital, que superen en conxunto 30 horas.

Arzdi. 1939 (STS do 12 de marzo de 1993)

Arzdi. 2064 (STS do 8 de marzo de 1993)

■ Principio de igualdade: falta de fundamentación.

Non abonda que se diga que polo feito da submisión ós mesmo estatutos, o acordo que inclúa uns e exclúa outros incorre en discriminación. Sería preciso descender á análise dos contidos dos estatutos e do acordo, para inquirir en que puntos os deste se afastan dos daqueles; e establecidas, de

se-lo caso, esas diferencias de normativa rectora, examinar se existe ou non razón para excluír da mesma un grupo determinado.

Arzdi. 3970 (STS do 24 de maio de 1993)

■ Procedemento legal de provisión de postos.

O Tribunal Supremo declara a nulidade de pleno dereito dunha orde pola que se pretende pasar un médico do Instituto Social da Mariña a un centro xestionado polo INSALUD, que é unha persoa xurídica diferente, aínda cando o Instituto Social da Mariña se insire na Seguridade Social (o Instituto Social da Mariña é un ente xestor do réxime especial da Seguridade Social dos traballadores do mar; o INSALUD é un ente xestor dos servicios sanitarios da Seguridade Social), o cal suporía cubrir un posto en servicio xerarquizado á marxe do procedemento legal de provisión.

Arzdi. 4650 (STS do 23 de xuño de 1993)

■ Regulación de condicións de traballo.

O feito de que uns determinados órganos de participación rexeiten un acordo sobre regulación de condicións de traballo, adoptado no nivel adecuado para crea-la norma rectora, no que o acordo consiste, e é que esa oposición non se teña en conta, en nada implica descoñecemento do dereito de participación (art. 23.1 da Constitución) pois non se pode pretender, ó abeiro dese dereito, que a validez e eficacia do acordo debe supeditarse á aceptación ou ó rexeitamento de que non ten lexitimación para negocialo.

Arzdi. 3970 (STS do 24 de maio de 1993)

■ Reserva de lei.

Un acordo de amortización de prazas do cadro de persoal orgánico carece de natureza normativa e polo tanto de eficacia modificadora do ordenamento xurídico, polo que non cabe entender vulnerada a reserva de lei establecida no art. 103.3 da Constitución para a regulación do Estado dos funcionarios públicos.

Arzdi. 1416 (STS do 1 de febreiro de 1993)

■ Retribucións: regulación.

Carácter normativo do Acordo do Consello de Ministros polo que se aproba a aplicación do réxime retributivo pre-

visto no Real decreto-lei 3/1987, sobre retribucións do persoal estatutario do INSALUD. Anúlase por ausencia do informe da Secretaría Xeral Técnica (art. 130 LPA).

Arzdi. 1993

Médicos

■ Obtención do título de especialista ó abeiro do Real decreto 127/84, do 11 de xaneiro.

■ Validación de títulos estranxeiros ó abeiro do Real decreto 1691/1989, do 29 de decembro.

O Real decreto 1691/1989 parte da posesión dun título de especialista nun país estranxeiro, título que debe cumprir unhas esixencias mínimas de formación establecidas no anexo IV do dito real decreto.

Arzdi. 8126 (STS do 28 de outubro de 1993)

Arzdi. 8127 (STS do 28 de outubro de 1993)

■ Dereitos adquiridos ó abeiro da Lei do 20 de xullo de 1955, de especialidades médicas.

A aplicación dunha lexislación derogada para regular situacións xurídicas anteriores a ela limítase ós supostos de dereito transitorio expresamente previstos para respecta-los dereitos adquiridos, o que esixe unha valoración das circunstancias aducidas en cada caso.

Arzdi. 2083 (STS do 15 de marzo de 1993)

■ Directivas comunitarias.

As directivas 757362/CEE, 81/1057/CEE e 82/1976/CEE establecen uns criterios mínimos ós que os estados deben suxeitarse, deixando que no demais os estados membros organicen o seu ensino. As condicións de duración mínima da formación de especialistas segundo a normativa española cumpren eses criterios.

Arzdi. 3133 (STS do 2 de abril de 1993)

Arzdi. 3652 (STS do 7 de maio de 1993)

Arzdi. 8114 (STS do 15 de outubro de 1993)

■ Evolución lexislativa desde a Lei de especialidades médicas, do 20 de xullo de 1955.

Análise detallada do desenvolvemento da Lei de especialidades médicas do 20 de xullo de 1955, que foi degra-

dada ó rango de norma regulamentaria pola disposición final cuarta, punto 1º da Lei xeral de educación do 4 de agosto de 1970, e derogada, no que a esta cuestión se refire, polo Real decreto 127/1984, do 11 de xaneiro.

- Arzdi. 2083 (STS do 15 de marzo de 1993)
- Arzdi. 2090 (STS do 18 de marzo de 1993)
- Arzdi. 2091 (STS do 25 de marzo de 1993)
- Arzdi. 2092 (STS do 30 de marzo de 1993)
- Arzdi. 2093 (STS do 11 de marzo de 1993)
- Arzdi. 3135 (STS do 23 de abril de 1993)
- Arzdi. 3136 (STS do 29 de abril de 1993)
- Arzdi. 3137 (STS do 30 de abril de 1993)
- Arzdi. 3654 (STS do 27 de maio de 1993)
- Arzdi. 3657 (STS do 29 de maio de 1993)
- Arzdi. 3658 (STS do 30 de maio de 1993)
- Arzdi. 6930 (STS do 16 de setembro de 1993)
- Arzdi. 6931 (STS do 16 de setembro de 1993)
- Arzdi. 6938 (STS do 23 de setembro de 1993)
- Arzdi. 6939 (STS do 24 de setembro de 1993)
- Arzdi. 6941 (STS do 24 de setembro de 1993)
- Arzdi. 6952 (STS do 30 de setembro de 1993)
- Arzdi. 6953 (STS do 30 de setembro de 1993)
- Arzdi. 6954 (STS do 30 de setembro de 1993)
- Arzdi. 7051 (STS do 7 de maio de 1993)
- Arzdi. 7053 (STS do 9 de xullo de 1993)
- Arzdi. 7057 (STS do 28 de setembro de 1993)
- Arzdi. 8096 (STS do 5 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8101 (STS do 8 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8109 (STS do 14 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8110 (STS do 14 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8111 (STS do 14 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8112 (STS do 14 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8114 (STS do 15 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8119 (STS do 21 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8120 (STS do 21 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8122 (STS do 22 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8128 (STS do 29 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8129 (STS do 21 de outubro de 1993)

■ Obtención por súbdita estranxeira que adquire posteriormente a nacionalidade española.

A apelante obtivo un título de especialista particularmente previsto para súbditos estranxeiros que non tiña validez profesional en España, nin aínda no caso de que a profesional titular obtivese a nacionalidade española. O art. 14 da Constitución garante o principio de igualdade ante a legalidade establecida e non como excepción a ela.

- Arzdi. 3134 (STS do 16 de abril de 1993)

■ Principio de igualdade.

O principio de igualdade non se pode transformar nunha existencia de trato igual para todos fóra da legalidade xa que a igualdade á que o dito precepto legal se refire non comporta necesariamente unha igualdade material ou igualdade económica real e efectiva.

Arzdi. 3658 (STS do 31 de maio de 1993)

Arzdi. 3659 (STS do 31 de maio de 1993)

■ Recurso extraordinario de revisión (art. 102 LXC): cambio da doutrina xurisprudencial.

Naqueles casos nos que se produce unha rectificación ou cambio de criterio do tribunal verbo de sentencias anteriores do propio tribunal, como consecuencia dun profundo cambio doutrinal fronte a unha forma anterior de aplicación do dereito, non é procedente alega-la contradicción de sentencias nin a incongruencia ó abeiro dos apartados b) e g) do art. 102.1 da lei xurisdiccional como fundamento dun recurso extraordinario de revisión.

A doutrina última sentada polo Tribunal Supremo fixa os termos da derogación tácita da Lei do 2 de xullo de 1955 degradada ó rango regulamentario pola Lei xeral de educación do 4 de agosto de 1970, polo Decreto 2015/1978, do 15 de xullo, antes, polo tanto, da explícita derogación contida no Real decreto 127/1984, do 11 de xaneiro.

Arzdi. 2433 (STS do 15 de marzo de 1993)

Arzdi. 2434 (STS do 18 de marzo de 1993)

Arzdi. 7625 (STS do 3 de xullo de 1993)

Arzdi. 5728 (STS do 5 de xullo de 1993)

Arzdi. 7057 (STS do 28 de setembro de 1993)

Arzdi. 7053 (STS do 9 de xullo de 1993)

Arzdi. 7051 (STS do 7 de maio de 1993)

■ Requisitos para a súa obtención ó abeiro da disposición transitoria 1ª do Real decreto 127/1984, do 11 de xaneiro.

Para poder facer efectivos os posibles dereitos adquiridos ó abeiro da Lei de especialidades médicas de 1955, deberían ser exercitados no prazo de seis meses previsto no nº 4 da disposición transitoria 1ª do Real decreto do 11 de xaneiro de 1984, que regula a obtención do título de médico especialista, prazo que finalizou o 31 de xullo de 1984.

Arzdi. 968 (STS do 18 de febreiro de 1993)

Arzdi. 969 (STS do 19 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 970 (STS do 25 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 971 (STS do 25 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 972 (STS do 25 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 973 (STS do 26 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 974 (STS do 26 de febreiro de 1993)
 Arzdi. 2078 (STS do 4 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2078 (STS do 4 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2078 (STS do 4 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2078 (STS do 4 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2082 (STS do 12 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2084 (STS do 29 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2085 (STS do 11 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2086 (STS do 18 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2087 (STS do 25 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2088 (STS do 5 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2090 (STS do 18 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2091 (STS do 25 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2092 (STS do 30 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2093 (STS do 11 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2433 (STS do 15 de marzo de 1993)
 Arzdi. 2434 (STS do 18 de marzo de 1993)
 Arzdi. 3138 (STS do 30 de abril de 1993)
 Arzdi. 3653 (STS do 10 de maio de 1993)
 Arzdi. 3658 (STS do 31 de maio de 1993)
 Arzdi. 3659 (STS do 31 de maio de 1993)
 Arzdi. 3940 (STS do 3 de maio de 1993)
 Arzdi. 6940 (STS do 24 de setembro de 1993)
 Arzdi. 6941 (STS do 24 de setembro de 1993)
 Arzdi. 6952 (STS do 30 de setembro de 1993)
 Arzdi. 6953 (STS do 30 de setembro de 1993)
 Arzdi. 6954 (STS do 30 de setembro de 1993)
 Arzdi. 8109 (STS do 14 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8114 (STS do 15 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8119 (STS do 21 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8121 (STS do 21 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8122 (STS do 22 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8128 (STS do 29 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8129 (STS do 21 de outubro de 1993)

■ Requisitos para a súa obtención ó abeiro das disposicións transitorias 1ª e 4ª do Real decreto 127/1984, do 11 de xaneiro. Sistema especial para profesores universitarios.

A disposición final 1ª da Lei xeral de sanidade do 25 de abril de 1986 non confirma a vixencia da Lei de especialidades médicas do 20 de xullo de 1955 con carácter xeral, senón soamente en relación con determinadas cuestións a través da disposición transitoria 3ª do Real decreto 127/1984, que lles permitía obter o título de especialista, fóra do sistema MIR, a profesores universitarios que obtivesen o grao

de doutor antes do día 30 de setembro de 1987, e da disposición transitoria 4ª do mesmo real decreto, que prevía outro camiño de especialización fóra do sistema MIR que habería de estar en vigor ata o día 31 de decembro de 1986.

- Arzdi. 3654 (STS do 27 de maio de 1993)
- Arzdi. 6938 (STS do 23 de setembro de 1993)
- Arzdi. 6939 (STS do 24 de setembro de 1993)
- Arzdi. 8096 (STS do 5 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8111 (STS do 14 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8112 (STS do 14 de outubro de 1993)

A disposición transitoria 4ª do Real decreto do 11 de xaneiro de 1984 permitiu convocar unhas probas para obter o título de especialista, que, unha vez realizadas, os que se presentaron e os que non obtiveron praza non pode obtelo xa por esta vía.

- Arzdi. 2082 (STS do 12 de marzo de 1993)
- Arzdi. 2083 (STS do 11 de marzo de 1993)
- Arzdi. 2089 (STS do 9 de marzo de 1993)
- Arzdi. 3130 (STS do 1 de abril de 1993)
- Arzdi. 3131 (STS do 23 de abril de 1993)
- Arzdi. 3132 (STS do 23 de abril de 1993)
- Arzdi. 3652 (STS do 7 de maio de 1993)
- Arzdi. 3654 (STS do 27 de maio de 1993)
- Arzdi. 3655 (STS do 27 de maio de 1993)
- Arzdi. 3656 (STS do 27 de maio de 1993)
- Arzdi. 6930 (STS do 16 de setembro de 1993)
- Arzdi. 8096 (STS do 5 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8101 (STS do 8 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8111 (STS do 14 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8112 (STS do 14 de outubro de 1993)
- Arzdi. 8120 (STS do 21 de outubro de 1993)

■ Reserva de lei en materia de exercicio da profesión.

A reserva de lei do art. 36 da Constitución refírese ó libre exercicio da profesión de médico, non ós requisitos para que ese exercicio poida ampararse na denominación dunha concreta especialidade, que se pode realizar por real decreto.

A reserva de lei refírese á profesión de médico (para a que se necesita un título de licenciado en medicina e cirurxía e unha colexiación nunha corporación de dereito público como é un Colexio Oficial de Médicos), pero non se refire a todas e cada unha das especialidades para as que non existe colexiación *ad hoc*.

- Arzdi. 2085 (STS do 11 de marzo de 1993)
- Arzdi. 2086 (STS do 18 de marzo de 1993)

Arzdi. 2087 (STS do 25 de marzo de 1993)
 Arzdi. 3130 (STS do 1 de abril de 1993)
 Arzdi. 3133 (STS do 2 de abril de 1993)
 Arzdi. 3652 (STS do 7 de maio de 1993)
 Arzdi. 3654 (STS do 27 de maio de 1993)
 Arzdi. 6938 (STS do 23 de setembro de 1993)
 Arzdi. 6939 (STS do 23 de setembro de 1993)
 Arzdi. 8096 (STS do 5 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8111 (STS do 14 de outubro de 1993)
 Arzdi. 8112 (STS do 14 de outubro de 1993)

■ Sistema transitorio (Orde ministerial do 11 de febreiro de 1981).

O punto 2.b) da Orde ministerial do 11 de febreiro de 1981 non esixía o requisito do exercicio durante tres anos (simplemente iniciado e non consumado) da especialidade en cuestión, para os efectos de poder obter o título polo puro exercicio e maila superación dunhas probas establecidas no punto 3º da citada orde. A orde non impuña a obriga de solicitar o título nun prazo determinado, obriga que impuxo o Real decreto 127/1984, en seis meses a partir da súa entrada en vigor para estas situacións e outras análogas.

Arzdi. 8094 (STS do 23 de setembro de 1993)

Medio ambiente

■ Actividades molestas, insalubres, nocivas e perigosas.

A acción administrativa para lles pór fin a actividades molestas que funcionan sen licencia é imprescritible. Outra consideración merecerá a total terminación das obras sen licencia.

Arzdi. 2672 (STS do 6 de abril de 1993)

A denegación de autorización de instalacións para matadoiro non constitúe unha anulación dunha resolución anterior pola que se autorizaba a realiza-las obras necesarias para adapta-lo matadoiro á regulamentación técnico-sanitaria vixente.

Arzdi. 227 (STS do 15 de xaneiro de 1993)

■ Costas.

O Tribunal Supremo denega casación porque, aínda que o art. 44.6 da Lei de costas, por motivos de interese xeral,

ordena que as instalacións de tratamento de augas residuais se debe situar fóra da beira do mar e dos primeiros vinte metros da zona de servidume, sen embargo, outro interese xeral, o da salubridade, prevalece sobre aquel, polo perigo sanitario que representaría un vertido incontrolado de augas residuais.

Arzdi. 6928 (STS do 15 de setembro de 1993)

Mutuas e mutualidades

■ Mutuas.

Responsabilidade da mutua patronal de accidentes de traballo: aínda que parece evidente que o comportamento de omisión da mutua, ó non asumi-lo pagamento das prestacións económicas de incapacidade laboral transitoria ó accidentado, é obxectivamente subsumible no tipo infractor do art. 9.h) do Decreto 2892/1970, do 12 de setembro, do Regulamento de faltas e sancións do réxime xeral, en relación co art. 96 da Lei de seguridade social de 1974, sen embargo concorren unha densidade de factores que exclúen o xuízo subxectivo de reproche (non se aprecia culpa).

Arzdi. 1930 (STS do 8 de marzo de 1993)

■ Mutualidades.

Recurso interposto por funcionarios da Administración Institucional de Servicios Socio-Profesionais (AISS), contra o Acordo do Consello de Ministros do 26 de febreiro de 1988, polo que se integra o Montepío de Funcionarios da Organización Sindical no Fondo Especial da Mutualidade Xeral de Funcionarios Cívís do Estado (MUFACE).

Arzdi. 3887 (STS do 14 de maio de 1993)

Organización sanitaria

■ Caixa de urxencias.

A omisión da audiencia ós interesados na tramitación da resolución pola que se determina a clausura dunha caixa de urxencias supón vicio de nulidade de actuacións porque privou de defensa a un interesado, polo que constitúe unha omisión relevante con real e efectiva privación de garantías, non resolta na vía dos recursos administrativos.

Arzdi. 7444 (STS do 6 de outubro de 1993)

■ Competencias.

A autoatribución por vía de feito dunha competencia non prevista na norma pode entenderse como xeradora da nulidade de pleno dereito establecida hoxe no art. 67.1.b) da Lei 30/1992.

Arzdi. 4650 (STS do 23 de xuño de 1993)

■ Concepto de INSALUD.

O Instituto Nacional da Saúde (INSALUD), que foi creado polo Real decreto 36/1978 para levar a cabo a administración e xestión dos servizos sanitarios da Seguridade Social, constitúe unha organización instrumental de xestión e continúa subsistindo e exercendo as funcións que tiña atribuídas, na medida en que non se culmine o proceso de transferencias ás comunidades autónomas con competencias na materia de xestión da asistencia sanitaria da Seguridade Social, o cal esixe a reorganización periférica dos servizos sanitarios xestionados directamente polo dito instituto.

Arzdi. 1772 (STS do 18 de marzo de 1993)

■ Derrogación dunha norma regulamentaria.

Non hai dúbida de que o Real decreto 571/1990, do 27 de abril, derroga parcialmente o Real decreto 521/1987, do 15 de abril, polo que se aprobou o Regulamento sobre estrutura, organización e funcionamento dos hospitais xestionados polo Instituto Nacional da Saúde, dado que se trata de normas do mesmo rango que emanan da mesma autoridade.

Arzdi. 1772 (STS do 18 de marzo de 1993)

■ Deslegalización.

A Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, degradou ó rango regulamentario calquera disposición que, coa entrada en vigor da dita lei, regulase a estrutura e funcionamento de institucións e organismos sanitarios. Trátase dunha deslegalización válida no noso dereito, e debe admitirse, en virtude da mesma, que o lexislativo renuncie á súa primacía e admita a regulación polo regulamento dunha materia que ata a data en cuestión viña regulada por lei.

Arzdi. 1772 (STS do 18 de marzo de 1993)

■ Establecimientos ópticos.

A organización da actividade dos establecementos de óptica forma parte da competencia en materia de sanidade transferida á Comunidade Autónoma de Andalucía polo Real decreto 1118/1981, do 24 de abril (art. 149.3d da Constitución e arts. 10 e 13.21 do Estatuto de autonomía de Andalucía).

Arzdi. 5486 (STS do 14 de xullo de 1993)

■ Estructura periférica dos servicios sanitarios xestionados polo INSALUD.

Non se pode confundi-las competencias dos órganos periféricos do Estado coas competencias da Administración das comunidades autónomas. A distribución de funcións na materia de xestión dos servicios sanitarios, sen deixar de ser unha distribución material (entre o Estado e as comunidades autónomas), é tamén hoxe unha distribución funcional (que deixa a salvo as materias de competencia exclusiva do Estado). O principio de unidade e o dereito fundamental dos cidadáns a recibiren, optimamente e sen discriminacións, o servicio sanitario require que a diversa normativa (dada a configuración do Estado autonómico) respecte a Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, como norma básica que ten por obxecto a regulación xeral de tódalas accións que permitan facer efectivo o dereito á protección da saúde. O principio de cooperación entre os entes territoriais abrangue a actividade estatal que tenda a satisfacerlo efectivo dereito á protección da saúde, actividade na que hai que considera-la relativa á estrutura periférica dos servicios sanitarios xestionados directamente polo INSALUD (contido do Real decreto 571/1990, do 27 de abril, impugnado), na medida en que este último organismo subsista e exerza as súas funcións porque non se culmine o proceso de transferencias ás comunidades autónomas con competencias na materia.

Arzdi. 1772 (STS do 18 de marzo de 1993)

■ Facultade discrecional.

A facultade da Administración para organiza-lo servicio de urxencias, aínda que é discrecional, pode ser fiscalizada. Neste sentido a amortización da praza de xefe de Sección de Urxencias non estaba fundamentada no interese público; as razóns que lle serviron de fundamento á decisión resultan inaxeitadas.

Arzdi. 2069 (STS do 15 de marzo de 1993)

■ Financiamento do INSALUD: diminución das dotacións.

A redución das porcentaxes de participación das comunidades autónomas nos ingresos do Estado só se pode producir por causas taxadas na Lei orgánica de financiamento. A diminución das dotacións por servicios transferidos ó INSALUD non foi debidamente probada pola Comunidade Autónoma, polo que o tribunal non lle outorga o dereito reclamado.

Arzdi. 1129 (STS do 7 de novembro de 1992)

■ Reestructuración dos servicios veterinarios na Comunidade Autónoma de Aragón polo Real decreto autonómico do 19 de decembro de 1989: non invade as competencias dos farmacéuticos.

O decreto autonómico atribúelles ós servicios veterinarios da Comunidade Autónoma a inspección, vixilancia e control dos almacéns e locais de venda dos productos zosanitarios de acordo coa lexislación vixente, polo que debe ser interpretado respectando a regulación da Lei xeral de sanidade, que ten carácter de básica, que lles reserva a custodia, conservación e dispensa de medicamentos ós farmacéuticos, sen excluí-los medicamentos veterinarios; noutro caso suporía unha infracción da reserva de lei establecida no art. 36 da Constitución, ó modificar polo regulamento esferas de actuación outorgadas ós profesionais farmacéuticos por lei.

Arzdi. 4439 (STS do 30 de xuño de 1993)

O Decreto autonómico 149/1989, polo que se organizan os servicios veterinarios oficiais da Comunidade Autónoma de Aragón, non é un regulamento de execución de leis estatais polo que non é preceptivo o dictame do Consello de Estado.

Arzdi. 4494 (STS do 19 de xullo de 1993)

■ Traspaso de competencias.

A suspensión de competencias das deputacións á Comunidade Autónoma de Andalucía en materia de sanidade, así como a integración do persoal dos centros correspondentes, daría lugar a uns prexuízos practicamente irreversibles ó interese público, mentres que os eventuais prexuízos que a non suspensión puidese causarlle ó persoal ó servicio

das institucións sanitarias traspasadas serían reparables de prospera-lo recurso e estimarse non conforme co dereito as disposicións recorridas mediante indemnización e restablecemento na situación profesional que lles correspondese ós demandantes.

Arzdi. 3450 (Auto do TS do 18 de maio de 1993)

Persoal laboral fixo

Persoal laboral fixo que presta servicios en institucións e centros do INSALUD: o Tribunal Supremo entende que o art. 2º do Real decreto 1206/1989 non ten finalidade de establecer recortes na concreción do contido do art. 1º, e define un *numerus clausus* de supostos contidos nel, senón unha simple finalidade aclaratoria, respecto dos supostos taxativos que puidesen suscitar dúbida na súa inclusión na norma.

Arzdi. 3588 (STS do 14 de maio de 1993)

Protección xurisdiccional dos dereitos fundamentais: dereito á protección da saúde

O acto administrativo presunto queda perfeccionado polo transcurso do prazo de 20 días, establecido para a produción do silencio no art. 8.1 da Lei 62/1978, desde que a solicitude se produciu, e é iso unha excepción á regra xeral que se contén no art. 38 da Lei da xurisdicción, segundo o cal non hai acto recorrible sen unha denuncia anterior da mora, excepción que ten a súa razón de ser na celeridade coa que o proceso da Lei 62/1978 quere establece-lo dereito constitucional que se aduce como vulnerado.

Arzdi. 1426 (STS do 16 de febreiro de 1993)

O Tribunal Supremo, ante a instalación dun centro de rehabilitación de toxicómanos nunha zona escolar preexistente, reitera a súa xurisprudencia ó ponderar entre o dereito á integridade física e moral (art. 15 da Constitución) da infancia e xuventude e a saúde (art. 43 da Constitución), como dereito que teñen recoñecido os drogadictos e toxicómanos, decantándose a prol do primeiro.

Arzdi. 3572 (STS do 4 de maio de 1993)

Responsabilidade do Estado

■ Reparación de danos causados en hospitais do INSA-LUD transferidos con posterioridade ós asolagamentos

O aboamento por parte da Comunidade Valenciana dos gastos derivados dos danos producidos nestas instalacións con anterioridade á transferencia dos mesmos non dá dereito a formular unha reclamación ante o Consello de Ministros, senón en todo caso en virtude do disposto no Real decreto-lei 4/1987, do 13 de novembro, ante a Comisión Interministerial creada para o efecto.

Arzdi. 1724 (STS do 2 de marzo de 1993)

■ Responsabilidade do Estado lexislador.

O órgano competente para saber das reclamacións de indemnización que derivan directamente de normas con rango de lei que foron declaradas conformes á Constitución é o Consello de Ministros.

Arzdi. 3900 (STS do 18 de maio de 1993)

■ Responsabilidade derivada dunha disposición administrativa: Orde ministerial do 10 de agosto de 1985, que impón unha rebaixa na marxe comercial correspondente ós farmacéuticos e que é posteriormente declarada nula por Sentencia firme do 4 de xullo de 1987.

A rebaixa da marxe comercial correspondente ós farmacéuticos, como consecuencia da orde anulada, implicou unha diminución dos beneficios dos actores que constituía un dano ilexítimo real e efectivo, dimanante directamente da dita orde e que debe ser reparado pola Administración.

Arzdi. 3748 (STS do 14 de maio de 1993)

Arzdi. 3788 (STS do 22 de maio de 1993)

■ Responsabilidade derivada dunha disposición administrativa: Orde ministerial do 14 de decembro de 1988 pola que se adoptaron medidas de protección contra a peste porcina africana e se prohibía o movemento de animais vivos e carnes frescas entre dúas zonas delimitadas do Estado español.

Non é posible nega-lo carácter técnico xurídico da lesión indemnizable a todo dano e perda producido por unha dis-

posición de carácter xeral, ó basearse na xeneralidade que para un sector determinado ten a norma xurídica. Non se aprecia a existencia de responsabilidade ó faltar un elemento esencial como é a existencia dun nexos causal entre a norma contida na devandita orde ministerial e os danos e perdas que son invocados pola parte demandante.

Arzdi. 4375 (STS do 11 de xuño de 1993)

Zona de saúde

■ Integración dos asistentes sociais.

Os asistentes sociais son parte da composición do Equipo de Atención Primaria das Zonas Básicas de Saúde.

Arzdi. 1638 (STS do 31 de marzo de 1993)

■ Procedemento para a súa delimitación.

A publicación do Decreto 68/1984, da Xunta de Estremadura, de delimitación de zonas de saúde na provincia de Cáceres, produciu os mesmos efectos cá notificación do acto persoalmente, dado que o acto tivo unha pluralidade de destinatarios (art. 46 LPA) polo que ó posterior acto de comunicación non é posible darlle o carácter de acto resolutorio do expediente administrativo de elaboración do citado decreto, para os efectos de computa-los prazos do recurso.

Arzdi. 502 (STS do 26 de xaneiro de 1993)